

"Sonra birden hiç sebep hissetmeden yine Hakkı, Hulûsi'ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle has dairesine girdi..." Buradaki konuyu açar mısınız?

O dönemde Risale-i Nur'un el ile yazılıp çoğaltılması çok önemli ve hayati bir vazife idi. Ve Üstadımız bu hayati vazifeyi sadakatle yapan talebeleri arasında bir derecelendirme yapıyor. Ve bu derecelendirmeye göre duada bulunuyor ya da iştirak-i amele hissedar oluyor. Bu vazifeyi çok yapanlara çok dua, az yapanlara az dua yapıyor yani. Yani **"Üç kuruşa beş köfte."** olayı yok, herkes mücadelesi ve gayreti kadar hisse alır.

"Vazifedarâne kalemi her gün istimal etmeyenler, Risale-i Nur talebeleri ünvan-ı icmâlîsinde her yirmi dört saatte yüz defa hissedar olmak yeter diye, hususî isimlerle has şakirtler dairesi içinde bir kısmın isimleri muvakkaten tayıldı."

"Kardeşimiz Hakkı Efendi de onların içinde idi. Birkaç gün öyle devam etti. Sonra birden hiç sebep hissetmeden yine Hakkı, Hulûsi'ye arkadaş oldu. İsmiyle, resmiyle has dairesine girdi."(1)

Birinci cümle, söz konusu derecelendirmeye işaret ediyor.

Hakkı Ağabey, demek bir ara vazifeyi gevşetmiş, bunun neticesinde dua ve ameldeki hissesi de ona göre düşmüş. Sonra geri eski gayrete ve vazifeye dönünce, dua ve ameldeki derecesi de ona göre geri artmış deniliyor.

Risale-i Nur mesleğinde **dost, kardeş, talebe, has** gibi kişinin gayret, kabiliyet, ibadet ve ihlasına göre birçok derece ve makamları vardır. Bir makam var, ona erişince **"yan gel yat"** olayı yok.

(1) bk. [Barla Lahikası, \(285. Mektup\)](#)